

berg Kommune, Socialchefforeningen, Foreningen af Statsamtænd, Dansk Socialrådgiverforening, Ældresagen, Ældremobiliseringen, Alzheimerforenin-

gen, Etisk Råd, Dansk Sygeplejeråd, FOA, Lederforum, Hukommelsesklinikken samt Landsforeningen for Socialpædagoger.

Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Kommunen – i praksis ofte pleje- og omsorgspersonalet – skal så vidt muligt tilrettelægge pleje og omsorg mv. med respekt for de vejledende tilkendegivelser, som en person med en demensdiagnose har formuleret omkring fremtidige ønsker for bolig, pleje og omsorg. Der er ikke krav om, at »plejetestamentet« skal oprettes på en officiel formular eller skal underskrives for en notar. »Plejetestamentet« vil således også kunne fremgå af fx et videobånd eller kassettebånd.

I et »plejetestamente« vil man kunne tilkendegive, hvordan man ønsker at blive plejet i fremtiden. Et »plejetestamente« kan fx indeholde oplysninger om madvaner, påklædning, hygiejne samt dagligdagsvaner mv. i øvrigt.

Allerede i dag skal personalet tage hensyn til den enkeltes ønsker, behov og muligheder for livsudfoldelse. I forhold til demente er det vigtigt at have et stort kendskab til den dementes tidligere liv og ønsker for fremtiden, hvis man skal give den demente værdig pleje.

Tilkendegivelserne for fremtiden er vejledende. Det vil altid være kommunen/plejepersonalet, der – i samarbejde med eventuelle pårørende – i sidste ende afgør, hvilken hjælp der skal gives og hvordan. Eksempelvis kan forholdene for den demente have ændret sig, siden ønskerne for fremtiden blev formuleret, således at det vil stride imod den dementes tarv at følge tilkendegivelserne i »plejetestamentet«. Hvis man fx får en så dårlig gangfunktion, at man bliver kørestolsbruger, er det måske en fordel, at man har joggingbukser, på selv om man har tilkendegivet, at man under ingen omstændigheder vil have joggingtøj på.

Personalet må så - evt. i samråd med de pårørende - vurdere, hvad der er bedst for den demente.

Et »plejetestamente« kan ikke bruges til, at man på forhånd tilkendegiver, at der må bruges magt i forbindelse med fx personlig pleje. Magtanvendelse skal altid være sidste udvej, og man kan ikke legalisere brugen af magt med et »plejetestamente«. Ved indstilling om brug af de muligheder for magtanvendelse, der er omfattet af servicelovens kapitel 21, kan det dog indgå i personalets vurdering, om personen har tilkendegivet at han/hun vil opretholde et højt hygiejneniveau, ikke vil ligge sin ægtefælle til last, ikke ønsker at flakke rundt på gaden i nattøj e.l.

Man kan ikke via et »plejetestamente« betinge sig ret til at blive boende hjemme eller i et bestemt botilbud, hvis boligen/boformen ikke længere er optimal i forhold til den nedsatte funktionsevne. Man kan ikke via et »plejetestamente« fravige servicelovens regler om magtanvendelse i forbindelse med flytning. Uanset hvad der står i »plejetestamentet«, kan kommunen flytte en dement, hvis betingelserne om flytning uden samtykke er opfyldte. En flytning skal altid ske ud fra en konkret vurdering af, hvor den demente får den bedste omsorg og pleje.

»Plejetestamentet« kan heller ikke bruges til at udtrykke ønsker, der er omfattet af reglerne om livstestamenter i patientretsstillingsloven. Et ønske om ikke at blive behandlet blot for at forlænge livet, eller et ønske om, at man ikke vil modtage livsforlængende behandling i tilfælde af, at sygdom, fremskreden alderdomssvækkelse, ulykke eller lignende har medført så svær invaliditet, at den pågældende varigt vil være ude af stand til at tage vare på sig selv fysisk og mentalt, vil stadig skulle fremsættes efter reglerne herom i patientretsstillingsloven.